

Het Cadeau

door
O'Henry

Als u gewoond had binnen 'n afstand van vijftig mijlen van de Sundown Ranch zou u de oorzaak van alle moeilijkheden zeker gekend hebben, of althans van haar hebben gehoord. Zij was twintig jaar oud, bezat het mooiste gezichtje een dagreis in den omtrek, springend, zwart haar, 'n paar vrijmoedige diepbruine oogen en een lach die over de prairie klonk met het geluid van een verborgen beekje. Haar naam was Rosita Mc Mullen en zij was de dochter van Dan Mc Mullen, den eigenaar van de Sundown Sheep Ranch.

In dezen tijd had Rosita twee aanbidders; de een was Madison Lane, de ander Frio Kid. Maar toen noemde men hem nog niet Frio Kid, want hij had de eer, bij een speciaal bijnaam genoemd te worden. nog niet verdiend. Z'n naam was Johnny Mc Roy.

Madison Lane, de jeugdige landeigenaar uit het Nueces district, won het pleit. Hij en Rosita huwden op den dag van het oogstfeest. Alle landarbeiders en alle cowboys, die maar eenigszins bij de kudden gemist konden worden, waren op de Ranch bijeengekomen om het feest bij te wonen.

Maar toen het feestmaal in vollen gang was en allen vereenigd had, werd plotseling de deur opengeworpen en op den drempel stond, razend van jalouzie, Johnny Mc Roy.

„Ik zal jullie 'n huwelijgscadeau geven!” schreeuwde hij in de deuropening staand, revolver in de hand. Toen reeds had hij de reputatie een goed schutter te zijn. Zijn eerste kogel doorboorde het rechteroor van Madison Lane. Toen wees de loop van zijn wapen in de richting der bruid. Maar op dat oogenblik greep Carson, een der cowboys, in. Van de wapenen kon geen gebruik gemaakt worden, want de gasten hadden die, voor zij zich aan tafel zetten, aan de spijkers in den muur achter zich gehangen. Daarom slingerde Carson zijn bord, waarop het restant van een schapenbout, naar Mc Roy, met het gevolg, dat de tweede kogel slechts een bloem, twee voet boven Rosita's hoofd, doorboorde.

De gasten sprongen op, grepen hun wapens en in minder tijd dan zes seconden waren minstens twintig kogels in Mc Roy's richting gezonden. Maar Johnny was reeds uit de deuropening verdwenen en vanuit de hal hoorde men hem een oogenblik later schreeuwen: „Wanneer het oogstfeest terugkomt, kom ik ook terug; en dan schiet ik beter!”

Vanaf dien nacht kreeg hij den bijnaam van Frio Kid, en ik verzeker u, dat er voortaan geen gevaarlijker desperado dan hij in dit gedeelte van het grensdistrict rondzwierf. Thans nog vertelt men u in dat district van de wandaden door Frio Kid gepleegd. Van de sectie bereden grenspolitie, die hem na den moord op Carson achtervolgde, doodde hij er twee, en daarmee begon officieel zijn loopbaan als vogelvrij-verklaarde. Hij placht plotseling op te duiken in de kroegen der grens-

plaatsjes, ruzie te maken en zijn tegenstander neer te leggen. Zijn naam kreeg een schrikkelijken klank en slechts van tijd tot tijd deed de politie een flauwe poging hem in handen te krijgen. In de streken, waarvan ik spreek, zwerven betrekkelijk veel desperado's, en van enkele weet men u te vertellen, van nobele daden. door hen van tijd tot tijd gedaan. Maar Frio Kid behoorde niet tot hun soort; hij was 'n koel berekenende, bloeddorstige struikroover, en genade gaf hij niet. En toch moet van Frio Kid getuigd worden dat hij zich althans eens genadig toonde: dat was toen zijn carrière bijna afgesloten werd, en in een geval dat men het allerminst verwachten zou. Het verhaal is dit:

Op den dag voor het oogstfeest reed Frio Kid met zijn satelliet Mexico Frank, die zich de laatste jaren bij hem aangesloten had, in de nabijheid van Madison Lane's ranch. Frio Kid bereed zijn mustang en hij zat in den zadel, in gedachten verzonken en met 'n grimmige boosaardige uitdrukking op het gezicht.

„Mex,” merkte hij ineens op, „ik heb nog steeds vergeten mijn oogstfeestcadeau te geven aan de Lane's, — ik heb je daar vroeger al eens over gesproken — en ik

ben van plan mijn belofte nu in te lossen. Morgen ga ik naar Madison Lane en schiet hem neer in z'n eigen huis. Ik zou met Rosita gehuwd zijn als hij niet op het tooneel verschenen was. Ik vraag me af, waarom ik al niet eerder met hem afgerekend heb.”

„Je praat als een gek,” zei Mexico Frank; „je kunt je op het oogstfeest niet in de nabijheid van Mad's huis vertoonen. Of dacht je soms, dat hij je bedreigingen vergeten had en met het oogstfeest niet duchtig de wacht liet houden met het oog op een zekeren Mr. Frio Kid? Je spreekt nonsens man.”

„Ik ga,” herhaalde Frio Kid, zonder eenige opwindung, „morgen op het oogstfeest naar Madison Lane en dood hem. Lang geleden had ik het reeds moeten doen. Wel, Mex; juist twee weken geleden droomde ik dat Rosita en ik gehuwd waren, in plaats van Rosita en Madison Lane. We woonden in een huis en, Mex, ze lachte tegen me; en toen kreeg hij haar. Dat is waarom ik hem morgen krijgen zal.”

„Er zijn geschikter methoden om zelfmoord te plegen,” zei Mexico Frank. „Waarom ga je jezelf niet regelrecht aan den sheriff uitleveren?”

„Ik zal Madison Lane morgen dooden.”

DROOGGELEGD